

TARİH : 17.02.2017

KONU : ZALİMLERE MEYLETMEK

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ وَلَا يَحْقِرُهُ

Muhterem Müminler!

Yüce Rabbimiz, kâinatta eşsiz bir denge var etmiş; bu dengeyi bozacak her türlü eylemi yasaklamıştır. Rabbimizin koymuş olduğu bu mükemmel düzeni bozan etkenlerin başında zulüm gelir.

Aziz Müminler!

İnsan, Allah'ı inkar edip tanımayarak, emir ve yasaklarına riayet etmeyerek, en başta nefsine zulmeder. Kur'an'ın ifadesiyle zulmün en büyüğü Allah'a ortak koşmaktır. Bu hususta Kur'an'da şöyle buyruluyor: **“Hani Lokman oğluna öğüt vererek şöyle demişti: Yavrum! Allah'a ortak koşma. Çünkü ortak koşmak elbette büyük bir zulümdür.”**¹

Haksız yere adam öldürmek, hırsızlık yapmak, zulümdür. İnsan hakları ihlalleri, tabiatın acımasızca tahribi, hayvanlara yapılan eziyet, ormanların ve yeşil alanların yağmalanması da birer zulümdür. Başkasının hakkını gasp etmek, görevi kötüye kullanmak, emanete ihanet etmek de zulümdür. Diğer taraftan bazı güç ve imkân sahibi kişiler sahip olduklarını kaybetmemek için yaşadıkları toplum bireylerine karşı her türlü haksızlığı, işkenceyi ve eziyeti reva görerek zulmederler. Zulmün en şiddetlisi de, insanın en tabi hakkı olan yaşama hakkına, inanma hakkına, ibadet etme hakkına yapılan müdahalelerdir.

Kardeşlerim!

Müslüman, şartlar ne olursa olsun zalimin karşısında, mazlumun yanında yer almalıdır. Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: **“Zulmedenlere meyletmeyin. Yoksa size de ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka dostlarınız yoktur, sonra size yardım da edilmez.”**²

Peygamberimiz (sav): **“Zalim de olsa, mazlum da olsa kardeşine yardım et.”** buyurmuştu. Bunun üzerine sahabeden birisi: **“Ey Allah'ın Resülü! Eğer mazlum ise yardım edelim, ancak zalim ise ona nasıl yardım edelim?”** dedi.

Bunun üzerine Resulullah şöyle cevap verdi: **“Onu zulümden uzaklaştırırsın veya onun zulmüne engel olursun işte bu ona yapacağın yardımdır.”**³

Zalimin zulmüne engel olunmadığı müddetçe toplumda huzursuzluklar hiç bitmeyecektir. Zulüm karşısında toplumsal duyarlılığın azalması, **“bana dokunmayan yılan bin yaşasın”** şeklindeki sorumsuz yaklaşım, insani ve İslâmi değildir. Bugün insanlığın maruz kaldığı katliamlar, akan kan ve gözyaşı, topyekûn dünyanın zulme seyirci kalmasının bir neticesidir.

Aziz Müminler!

Peygamberlerin mücadelesi daima zalimlere karşı olmuştur. Firavunlar, Hâman'lar, Kârûn'lar, Nemrutlar, Ebu Leheb'ler ve Ebu Cehiller; mazlumlara karşı zulmün en şiddetlisini sergilemişlerdir. Bütün Peygamberler hak ve adaletin zaferi için çalışmışlardır. Müslümanın vasfı da, haksızlığa karşı hakkın yanında yer almaktır.

Peygamberimiz (sav) bir hadisinde: **“Müslüman, müslümanın kardeşidir; ona zulmetmez, onu yardımsız bırakmaz, onu hor görmez.”**⁴ buyurmaktadır. Eğer zulmedenlere sessiz kalırsak, onların yaptığı yanlışlıklara devam etmeleri için cesaret vermiş oluruz. Bizler nerede ve ne zaman olursa olsun, yalanla ve zorbalıkla insanların haklarını yiyen, onlara zulmeden kimselerin karşısında olmalıyız. Böyle insanlara karşı sessiz kalmamız, işledikleri suçlara bizim de ortak olmamız anlamına gelir.

Değerli Müminler!

Şunu unutmayalım ki, zalimleri acıklı bir azap beklemektedir. Zalimin zulmü asla cezasız kalmaz. Atalarımızın dediği gibi; **“Alma mazlumun ahını, çıkar aheste aheste.”** Çünkü biz inanırız ki, mazlumun her zaman yardımcısı Allah'tır. Yüce Kitabımızda şöyle buyruluyor: **“Sakın Allah'ı, zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma; Allah onları, gözlerin dehşetle bakakalacağı bir güne ertelemektedir.”**⁵

Hutbemi Peygamber Efendimiz'in şu duasıyla bitiriyorum: **“Allahım! Zulmetmekten ve zulme uğramaktan sana sığınırım.”**⁶

¹ Lokman, 13.

² Hud, 113.

³ Buhari, İkrâh 7.

⁴ Müslim, Birr 32.

⁵ İbrahim, 42.

⁶ Buhari, el-Edebül Müfred, 236.